

vidt der til Statens Lagre var afleveret 7 Mill. hkg Korn eller ikke, og om der tilkom Landmændene en Efterbetaling af 1 Kr. pr. hkg eller ikke. Man fastholdt i Loven 1919, at der skulde ske en Efterbetaling af 1 Kr. pr. hkg; derimod har man ikke haft nogen som helst Forbindelse med Kornloven af 1918 eller nogen som helst Anledning til at gennemgaa de forskellige Bestemmelser i denne Lov.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlems (Ulrich) Forhold under Behandlingen af disse Lovforslag skulde jeg slet ikke have fremdraget, hvis det ærede Medlem ikke havde henvendt sig saa strengt til dette Ting og krævet Agtpaaivenhed af dets Medlemmer, en Agtpaaivenhed, som jeg for mit Vedkommende er ganske vis paa er udvist af dette Tings Medlemmer. Men da nu det ærede Medlem har gjort denne Henvendelse, var det, jeg gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at han selv havde haft Lejlighed til at vise Agtpaaivenhed, thi det ærede Medlem kan ikke benægte, at ved Loven om Avlen af Høsten 1919 har Spørgsmaalet om Udbetaling af Godtgørelse for Levering af Korn været Genstand for fornyet Lovgivning, idet en Paragraf herom er blevet indsat. Der havde derfor paa dette Tidspunkt været Lejlighed for det ærede Medlem til, hvis det ærede Medlem den Gang havde fundet Anledning dertil, at udtale sig om Sagen, som allerede var bekendt ved Behandlingen fra et foregaaende Aar. Dette var jeg overhovedet ikke kommet ind paa, hvis det ærede Medlem ikke havde været saa strengt overfor andre og ikke havde haft lidt vanskeligt ved at se Bjælken i sit eget Øje.

Forespørgeren (Ulrich): Det, der forelaa, da man i 1919 skulde lovgive om denne Efterbetaling for Levering af Korn, var dette, at man skulde opfylde § 8 i Kornloven af 1918, og denne § 8, antager jeg, er saa vel mig som enhver Landmand i dette Land velbekendt. Derimod de Motiver, som Indenrigsministeriet har fundet Foranledning til at skrive til Kornlovforslaget af 1918, er ingen andre bekendt end de Mennesker, som har siddet i Tinget den Gang; det er ikke saaledes, at Landmændene har Adgang til at se disse Motiver. Og naar man ikke kommer til at se dem, vil man være ganske uvidende om, at Indenrigsministeriet har den Opfattelse, at denne Efterbetaling for Levering af Korn skal ske til Mennesker, som

ikke har haft noget som helst med Afleveringen af Kornet at gøre.

Indenrigsministeren (Rode): Overfor dette Forhold ophørte det ærede Medlem for Præstø Amt at være Lægmand, da han traadte ind i denne Rigsdag, og et nyvalgt Medlem, som vil vise en saadan Grad af Agtpaaivenhed, at han senere selv føler sig berettiget til indtrængende at opfordre dette høje Ting til at vise Agtpaaivenhed, vilde naturligvis, da Lovgivningen paa ny vendte tilbage til dette Spørgsmaal, gøre, som Lovgivere gør det, se den gamle Lov efter, Forhandlingerne, Motiverne, Betænkningen o. s. fr. Det har det ærede Medlem undladt. Jeg skulde paa ingen Maade have rettet Bebrejdelser mod det ærede Medlem, hvis ikke det ærede Medlem havde rettet en alvorlig Bebrejdelse mod dette høje Ting for ikke at have læst Lovforslaget, ikke kendt dets Motiver, ikke tænkt over Sagen og derfor havde hævdet, at Tinget maatte vise større Agtpaaivenhed i Fremtiden. Overfor denne lidt skolemesteragtige Tone tilod jeg mig at gøre min Bemærkning til det ærede Medlem.

Forespørgeren (Ulrich): Skolemestereringen skal jeg ganske overlade til den højtærede Indenrigsminister, det inddrager jeg mig ikke paa. Naar den højtærede Minister vil formene, at jeg som nyt Medlem af dette høje Ting, efter at være kommet ind i 1918, skulde sætte mig ind i Motiverne til alle de forskellige Love, som Tid efter anden kunde komme til at foreligge her, saa tillægger den højtærede Indenrigsminister mig en betydelig større Begavelse end den, jeg sidder inde med. Jeg ved ikke, hvorledes det Menneske skulde se ud, som kunde rumme saa meget i sin Hjerne; jeg for min Part kan det ikke. Derfor, naar vi kommer til at stå overfor Forslaget til en ny Kornlov, hvor der ikke forekommer en lignende Bestemmelse som den, det her drejer sig om, er der ingen som helst Anledning til at gaa hen og sætte sig ind i, hvorledes man under Lovgivningsarbejdet i 1918 stillede sig til en Paragraf, der altsaa overhovedet ikke omtales i Lovgivningen i 1919.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden: